

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Iacob. Sadolet. S.R.E. Card. Iacobo Simonetæ Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

raudet tam en confidebam, te iam venisse: itineris tui rationem
 derau me cum ipse supplicans, quomodo ea à te in literis tuis
 impetret. Sum tamen in aliqua animi sollicitudine, & cura: quo-
 al certo cogitauero, ubi sis, & num rectè valeas: quod mihi pro-
 fectò maxime (vt debet) cura est. Ego in his locis hyemem hanc
 commorabor, cum fronte mea, tum tuo etiam amantissimo con-
 silio adductus. Sed cum Farnesius summi Pontificis verbis atque
 iussu, me per literas euocaret, ad quas ego me excusans respondi:
 te vehementer rogo, vt causam meam apud Pontificem agas, me-
 amque hęc mansionem tranquillam & liberam, ad diem vsque
 cocillius, pias mihi auctoritate praestes & tueare. Vale. Carpentora-
 dii. VI. Cal. Nouemb. M.D. XXXVIII.

VIII.

IACOB. SADOLET. S. R. E. CARD. IACO-
 bo Simoneta Card. S. P. D.

TERTISSIMAM mihi literę tuę. Tacundissime solūm? immò et
 animi solertes. Quod enim te saluum mihi & sospitem nuncia-
 runt, per eas mihi quoque incolumitas est restituta: de qua re, &
 tibi gratulor, & mihi gaudeo: Deumque supplex oro, vt te in o-
 ptimo statu diutissime valere iubeat. In his quod tuam mihi opem
 & benevolentiam pararam semper ostendis, iamdiu est cum
 ego tui iudicio, neminem me habere neque amicum nec patre-
 num, ad quem fidentius omni meo in negotio, quam ad te i-
 psam conuigere possim. Quanquam facis tu quidem scetus, quam
 carere omnino. Alii enim prius pollicentur, quam quicquam pra-
 fectura beneficia liberalisq; natura bene mereri ante incipit,
 dicunt etiam verbis benignitatis officia prosequitur. Sed hæc &
 mihi dicta sunt, & suis dicuntur locis. Curam quam adhi-
 bes in consulendo, laudo atque probo, teq; vehementer hor-
 tor, vt nullum tibi studium sit salutis tua potius: quæ ipsa quo-
 que nobis tui amantissimis communis tecum est: & in ea tamen
 est honoris officiorumque omnium. Signandorum libel-
 lorumq; signandorumq; iudiciorum, quod vltro tibi à Pontifice
 Maximo delatum sit, non ego miror in hoc factum optimi Pon-
 tificis cuncta facere, si suę sapientię constare voluit, fuit neces-
 se. Quis enim te peritior in eo munere sustinendo? quis iustior?
 quis misericorsior? Nec tuo commodo gaudeo, res enim plena
 est sollicitudinis & laboris: sed communi hominum utilitati &
 communitati gratulor. Ad eum enim hominem ea collata est
 potestas, qui & sciat, & velit ius vnicuique suum tribuere. Quare
 te quidem eadem & integritate, & prudentia hoc munus tracta-
 re qua carera solitus es. Sed mihi accidit peropportune, vt quod

Z facta.

facturus fueram omnino, nunc propensius faciam: quando de
 amicitia, & pfo æquitatis patrocinio, quod tibi cum semper
 rea, tum nunc maximè susceptum est, (siquidem factus es magis
 ster æquitatis, qui eras antea fautor) confido fore, vt me in
 populi facilius & melius, quæcunque equa postularint, esse
 quantur. Quos notum tibi esse arbitror, quanta beneuolentia
 quo amoris studio, iam inde ab initio, cum Dei voluntate
 fidei & curæ concrediti fuerunt, amplexus sim: verè vt parentem
 in liberos charitati mea in illos beneuolentia non cedat. Ho-
 go nonnullis incommodis publicè oppressi, maximeq; iniqui-
 te & perfidia vexati Iudæorum: quos nimium multis istinc
 rib. priuilegijsq; insolentes, eorum calida crudelisq; auaritia
 hominum generi perniciosos reddit: mittunt legatum ad vobis
 à summoque Pontifice, & à sede apostolica remedia suis
 dis vulnerib. querunt. Quos ego tibi quibus verbis commendo
 nescio: cum illud te scire velim, multò plus, in eos si benefi-
 tua contuleris & si eorum causâ vt cognoscas & defendas
 ris adductus, quàm si in me ipsùm eadem contulisses, me tibi
 uinctum, obligatumq; futurum: quàmquam fortasse non est
 uæ iam in me obligationi locus. Sed tamen sic habeo. Ex om-
 bus tuis in me meritis, quæ plurima sunt, hoc me vel imprimis
 magnum existimaturum. De rebus suis ipsi te edocebunt, nec
 ita manente, tua imprimis ope auxilioque nitentur. Eos
 tuæ iustitiæ fideique commendo. Dedi etiam ad sacrum colle-
 gium nostrum super hac re literas: quas tu leges & perpendes.
 tuo omnia arbitrio sapientiaque moderabere. Polus amplissimè
 vit, certe in credibili quadam virtute animi & sanctitate
 stans, totus tibi deditus est, plurimamque tibi reddit salutem.
 Is in viam se daturus est hodie, aut cras, vt proficiatur ad
 cuius ego abeuntis desiderium non sine magna molestia per-
 uiam. Vale, & me, quod facis, dilige. Carpentoracii, V. Calend. Oc-
 tobr. M. D. XXXIX.

IX.

IACOB. SADOLET. S. R. E. CARDINAL.

Francisco Turnonio Cardinali, S. P. D.

PRIMUM tibi ago maximas (vti debeo) gratias, quod tua opera
 & autoritate est factum, vt nos hic qui hybernis milicè gra-
 uissimè pressi eramus, Regis clementia & benignitate lenirentur.
 Quod tuum in meos hosce populos beneficium hoc mihi occi-
 dit gratias, quam si in me ipsùm propriè collatū fuisset, quò plus
 apud me ratio officij valet, quam commodi. Certè enim nihil est
 homini optandum, quod ego malim meum esse, quam eorū esse
 me